

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

21 מאי 2019

תלה"מ 1118-09-17 מ. מ. נ' מ.
תלה"מ 66415-11-17 מ. מ. נ' מ.
תלה"מ 31095-11-17 מ. מ. נ' מ.
תלה"מ 40816-10-17 מ. מ. נ' מ.
תלה"מ 4569-10-17 מ. מ. נ' מ.
תלה"מ 712-11-17 מ. מ. נ' מ.

1

בפנ , כב' השופט הבכיר איתי כץ

התובע/נתבע (להלן: "האיש" או "האב")
ד.מ. ת.ז. XXXXXXXX
ע"י ב"כ עו"ד דורון אוחיון

נגד

הנתבעת/תובעת (להלן: "האישה" או "האם")
ת.מ. ת.ז. XXXXXXXX
ע"י ב"כ עו"ד אריאל דרור

2

3

4

5

בעניין הילדים
ד.מ. ת.ז. XXXXXXXX
ע.מ. ת.ז. XXXXXXXX (להלן: "הקטין").

פסק דין

6

7

8

9

10

11

12

13

14

לפניי שש תביעות הדדיות שהגישו הצדדים זה כנגד זה.
תלה"מ 66415-11-17 - תביעת האישה לפיצוי בגין פגיעה בפרטיותה.
תלה"מ 1118-09-17 - תביעת האישה לאיזון משאבים.
תלה"מ 31095-11-17 - תביעת האיש לדמי שימוש.
תלה"מ 40816-10-17 - תביעת האיש למשמורת קטין.
תלה"מ 4569-10-17 - תביעת האיש למזונות קטין.
תלה"מ 712-11-17 - תביעת האישה למזונות אישה וקטינים

כללי

1. הצדדים נישאו זל"ז כדמו"י ביום 9.9.1992 ומנישואיהם נולדו 4 ילדים מתוכם הקטין, יליד

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

21 מאי 2019

תלה"מ 1118-09-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 66415-11-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 31095-11-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 40816-10-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 4569-10-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 712-11-17 מ. נ' מ.

26.11.00

2. הצדדים נפרדו ביום 28.6.17 (להלן: "מועד הקרע") עת עזב האיש את הדירה ברח' _____ בירושלים (להלן: "דירת המגורים"), ועבר להתגורר עם הקטין בדירת חדר ברח' _____.
3. לאחר דיון הוכחות הגישו ב"כ הצדדים סיכומים בכתב - סיכומי האשה הוגשו ביום 25.2.19; סיכומי האיש הוגשו ביום 3.3.19.

תלה"מ 66415-11-17 – תביעת האשה בגין פגיעה בפרטיותה.

4. בתובענה זו עותרת האשה לחייב את האיש בפיצויים ללא הוכחת נזק בסך 100,000 ₪ בגין פגיעה שפגע בפרטיותה בהתאם לשיקול הדעת הנתון לביהמ"ש מכוח סעיף 29א(ב) לחוק הגנת הפרטיות התשמ"א-1981 (להלן: "החוק").
5. לטענת האשה לאחר שעזב האיש את דירת המגורים גילתה שהתקין בדירה ציוד צילום שכלל מצלמות נסתרות משולבות מיקרופונים כולל בחדרי האמבטיה והשירותים בהם השתמשה והשתמשו נשים נוספות מבנות משפחתה והקטינים.
6. בנוסף גילתה לטענתה כי קיים חיבור מרחוק למחשב הביתי ולמכשיר הסלולרי באופן שכל מידע המופיע במחשב ניתן לצפייה, כמו גם הודעותיה בווטסאפ.
7. המצלמות וציוד ההאזנה שהותקנו בדירת המגורים פורקו על ידי חברה מומחית לעניין שהוזמנה על ידי האשה ואישרה הדברים.
8. לטענת התובעת פלישה למחשבה, למכשיר הסלולרי בהתחקות אחר תוכנת הווטסאפ שלה וכן השתלת מצלמות ומיקרופונים במקומות האמורים מהווים פגיעה בפרטיותה ובפרטיות בני משפחתה וילדיה.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

21 מאי 2019

תלה"מ 1118-09-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 66415-11-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 31095-11-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 40816-10-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 4569-10-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 712-11-17 מ. נ' מ.

9. האיש הכחיש כל קשר לעניין.

10. חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 (להלן: "החוק") קובע כדלקמן:

" 1. לא יפגע אדם בפרטיות של זולתו ללא הסכמתו.

2. פגיעה בפרטיות היא אחת מאלה:

(1) בילוש או התחקות אחרי אדם, העלולים להטרידו, או הטרידה אחרת;

(2) האזנה האסורה על פי חוק;

(3) צילום אדם כשהוא ברשות היחיד;

(4) "

הפן העובדתי: האם האב אחראי להתקנת המצלמות בבית הצדדים?

11. בדיון הוכחות מיום 20.12.18 נחקרו ילדי הצדדים xxx ו xxx על תצהיריהם; שניהם העידו כי האיש, אביהם, הוא שהתקין מצלמות נסתרות בבית וכן תוכנת מעקב המתחקה אחר הודעות הווטסאפ בפלאפון של האישה- אמם. מפאת חשיבות הדברים, המדברים בעד עצמם, אצטט תמצית עדותם:

12. עדות הבן xxxx עמ' 16 ש' 18-20 "אבא בא אליי, אמר לי תקשיב, יש מצלמה בבית, באמבטיה וזה, היה זה בבוידם, המקליט בבוידם, אני צריך שתוציא את זה...בכלא, אמרתי לו טוב, אני אוציא את זה". ובהמשך לכך משיב העד לשאלת ביהמ"ש בעמ' 17 ש' 6-11; 13-21 בהתאמה: "כבוד השופט איתי כץ: הוא אתה אומר אמר לך לפרק את המערכת, אחרי שהוא כבר לא היה בבית ואתה גרת בבית, כן? ת. אני גרתי בבית, בזה שלי, הלכתי פירקתי...הוצאתי את כל הזה, שמתי בתוך תיק בד, קיפלתי בווקוס אוקיי?...באתי אליו לבית, צומת פת, הבאתי לו את זה.....ואז ישבנו על העניין של החומר במשטרה כי אחרי כמה זמן הוא קיבל טלפון מחוקר, הייתי אצלו במשרד, הוא אמר לי התקשר אליי חוקר, צריך להשמיד את הראיות....אני הדרכת אותי מה לעשות.....הוא החליף טלפון, הוא...את המקליט הזה למעלה לפח זבל, השמדנו אותו".

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

21 מאי 2019

תלה"מ 1118-09-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 66415-11-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 31095-11-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 40816-10-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 4569-10-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 712-11-17 מ. נ' מ.

בהמשך חקירתו העיד xxxx כי האב סיפר לו כי שתל בטלפון של האם תוכנה המשתלטת על הווטסאפ ושואבת הודעות, תמונות ושיחות והאב רואה הכל (עמ' 19 ש' 17-21).
אציין כי בתקופה הרלבנטית צידד xxxx באביו, כעס על אמו ולא דיבר עימה כלל, לדבריו אף שנה אותה. לפיכך אך הגיוני שהאב ישתף אותו בסודותיו ויגייס אותו לפעולה מטעמו.

13. עדות הבן xxx עמ' 69 ש' 10-16: "כשאנחנו היינו במלון בסופ"ש, ביום שישי, הוא אדם דתי, חזר לבית לפני השבת, אמר שיש לו עבודה, הלך התקין מצלמות בחדר האמבטיה. ש: איך אתה יודע? ת. הוא הראה לי בטלפון, אנחנו נגיע לזה.... הוא בנוסף שם גם האזנות לאמא שלי בטלפון" ובהמשך, עמ' 72 ש' 7-9: "...ואני ראיתי בעיניים שלי, הוא הראה לי איך מפעילים את זה, הוא הראה לי הכל, הכל ראיתי בעיניים שלי, אני ידעתי גם איך להפעיל את זה, ממש יכולתי להטעין לו את המכשירים, אני עשיתי אתו ניסוי". וכן ר' עמ' 73 ש' 5-6.

14. ממכלול החומר שהונח לפניי, ולאחר ששמעתי את הצדדים ואת עדות ילדיהם שהייתה מהימנה עליי בנקודה זו, שוכנעתי כי האב הוא אשר התקין את המצלמות בבית מגורי הצדדים וכן את תוכנות המעקב במכשיר הסלולארי של האישה.

הפן המשפטי: האם צילום האישה באמצעות מצלמות שהוצבו בביתה ללא הסכמתה ו/או התקנת תוכנת מעקב במכשיר הטלפון שלה ו/או חיבור מרחוק למחשב האישי של התובעת באופן שכל המידע המופיע במחשב ניתן לצפייה מרחוק, מהווה על פי החוק פגיעה בפרטיות.

15. על שאלה דומה השיב בחיוב בית המשפט העליון בבג"צ 6650/04 פלונית נ' בית הדין הרבני האיזורי בנתניה, פ"ד סא(1) 581 (14.5.06).

באותו מקרה נקבע כי משעזב הבעל את בית המגורים בשל סכסוך עם האישה, הפך הבית לרשות היחיד של האישה לעניין צילומה על ידו, אף אם נותרו לו זכויות כלפיה לעניין הבית; מאחר וסעיף 2(3) לחוק מגדיר פגיעה בפרטיות "צילום אדם כשהוא ברשות היחיד" אזי שעה שהבעל צילם את האישה נפגעה פרטיותה. עוד נקבע כי הזכות לפרטיות עומדת לכל אחד מבני הזוג כלפי כולי עלמא, לרבות כלפי בן זוג, ואין הנישואין שוללים מבני הזוג את זכותם לפרטיות זו כלפי זו. עצם

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

21 מאי 2019

תלה"מ 1118-09-17 מ. מ. נ' מ.

תלה"מ 66415-11-17 מ. מ. נ' מ.

תלה"מ 31095-11-17 מ. מ. נ' מ.

תלה"מ 40816-10-17 מ. מ. נ' מ.

תלה"מ 4569-10-17 מ. מ. נ' מ.

תלה"מ 712-11-17 מ. מ. נ' מ.

הנישואין אינו מהווה הסכמה משתמעת לפגיעה בפרטיות ויש לבחון ההסכמה המשתמעת בכל מקרה לגופו.

16. בבש"פ 7368/05 אסף זלוטובסקי נ' מדינת ישראל (04.9.05) קבע כב' השופט א. ריבלין כי "החדירה למחשבו האישי של אדם גרועה לא פחות מן הפריצה לביתו. ביתו של אדם הוא מבצרו, ומחשבו האישי הוא פינת הסתר החבויה במבצר, הוא המגירה האישית של בעליו, והוא אוצר בתוכו, תכופות, מידע פרטי, אישי, ולעיתים כמון. החדירה אל המחשב האישי כמוה כחיטוט בחפציו האינטימיים". דברים אלו יפים אף לענייננו.

17. לאור האמור לעיל, הגעתי לכלל מסקנה כי האיש פגע בפרטיותה של האישה בהציבו ללא הסכמתה ו/או ידיעתה, מצלמות מעקב בדירת מגוריה, לרבות במקומות אינטימיים כגון חדרי האמבטיה והשירותים ובהתקינה תוכנת מעקב במכשיר הטלפון הסלולארי שלה וחיבור המאפשר צפייה מרחוק בחומר שבמחשבה האישי, והיא זכאית לפיצוי בגין כך.

18. לפיכך ובהתאם לשיקול הדעת הנתון לבית המשפט בסעיף 29(ב)(1) לחוק הנני מחייב את האיש לפצות את האישה בסך של 25,000 ₪ בגין הפגיעה בפרטיותה ובנוסף יישא בשכ"ט ב"כ התובעת בתובענה זו בסך 5000 ₪. לא ישולמו הסכומים הנ"ל בתוך 30 יום ממתן פסק הדין, יישאו הפרשי הצמדה וריבית מהיום ועד לתשלום המלא בפועל.

תלה"מ 1118-09-17 תביעת האישה לאיזון משאבים

19. הצדדים נישאו בשנת 1992 ומשכך חל עליהם המשטר הרכושי הקבוע בחוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג-1973 (להלן: "חוק יחסי ממון") אשר לפיו, במקום שבני זוג לא ערכו הסכם ממון ביניהם, יחול עליהם הסדר איזון המשאבים כמפורט בפרק השני לחוק.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

21 מאי 2019

תלה"מ 1118-09-17 מ. מ. נ' מ.

תלה"מ 66415-11-17 מ. מ. נ' מ.

תלה"מ 31095-11-17 מ. מ. נ' מ.

תלה"מ 40816-10-17 מ. מ. נ' מ.

תלה"מ 4569-10-17 מ. מ. נ' מ.

תלה"מ 712-11-17 מ. מ. נ' מ.

20. בנדון, נישואי הצדדים טרם פקעו; עם זאת הזכות לאיזון משאבים קמה לצדדים מכוח סעיף 5א. לחוק יחסי ממון שהתנאים המנויים בו התקיימו בענייננו, כמו גם הסכמתם.

הרכוש, הנכסים והחובות אשר פורטו בכתב התביעה הם כדלקמן:

- א. מגרש ב _____ הידוע כגוש _____ חלקה _____.
- ב. דירה ברחוב _____ ב _____.
- ג. דירה ברח' _____ הידועה כגוש _____ חלקה _____.
- ד. מגרש ברחוב _____, הידוע כגוש _____ חלקה _____.
- ה. חשבונות בבנק XXXXX ובנק XXXXX הרשומים על שם שני הצדדים.
- ו. חוב בסך 500,000 ₪ לבנק XXXXX למשכנתאות.
- ז. רכב _____ משנת ייצור 2000.
- ח. מיטלטלין.

המגרש ב-

21. אין מחלוקת בין צדדים כי המגרש ב _____ אשר נרכש במהלך נישואי הצדדים ונרשם על שם האיש בלבד הינו בבעלות שניהם (ר' סעיף 3 לתובענה; ס' 14 לתצהיר האישה; עמ' 5 סעיף ב לסיכומי האיש).

22. לאור הסכמת הצדדים כאמור, הנני מקבל את עתירת האישה בראש תביעה זה וקובע שהמגרש ב _____ הידוע כגוש _____ חלקה _____ הינו נכס בר איזון בחלקים שווים. הצדדים ינהלו משא ומתן אשר לאופן ביצוע פירוק השיתוף במגרש; ככל שהצדדים לא יגיעו לכלל הסכמה בעניין זה, יוכלו לפנות בעניין לבית המשפט בהודעה מוסכמת בעניין בתוך 10 ימים.

הדירה ב-

23. אין חולק כי הדירה הנ"ל נרכשה על ידי האיש טרם נישואיו ונרשמה על שמו בלבד. בדירה זו

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

21 מאי 2019

תלה"מ 1118-09-17 מ. מ. נ' מ.

תלה"מ 66415-11-17 מ. מ. נ' מ.

תלה"מ 31095-11-17 מ. מ. נ' מ.

תלה"מ 40816-10-17 מ. מ. נ' מ.

תלה"מ 4569-10-17 מ. מ. נ' מ.

תלה"מ 712-11-17 מ. מ. נ' מ.

התגוררו הצדדים מיום נישואיהם ועד לשנת 2000 לערך ובה נולדו שלושה מתוך ארבעת ילדי הצדדים.

24. בתחילה בדיון מיום 18.7.18 ובתצהירו מיום 30.4.18 הסכים האיש כי הדירה ב _____ משותפת לשני הצדדים. ברם, בהמשך ההליך חזר בו מטענתו וטען כי הדירה ב _____ נרכשה על ידו טרם הנישואין, נרשמה על שמו בלבד והינה בבעלותו (ר' סעיף 25 לכתב הגנה שהוגש ביום 24.9.17 וסעיף 12 לתצהיר המצורף ל.כ.ה); האיש אף הגדיל לעשות בסיכומיו בהם טען לראשונה לנשיאה בלעדית בתשלום המשכנתא בגין הדירה הנ"ל (עמ' 5 ש' 4), זאת חרף טענתו במספר הזדמנויות קודמות כי המשכנתא שולמה על ידי שני הצדדים במשותף (ר' לדוגמא בעמ' 107 לחקירתו מיום 20.12.18 ש' 19-20).

25. גם בחקירתו הנגדית השיב האיש כי הדירה שלו, לשאלת ב"כ האישה בחקירתו מדוע בסעיף 24 לכתב הגנתו ציין האיש כי הדירה הנ"ל משותפת ובסעיף 25 ציין כי היא רק שלו, השיב האיש "הדירה הזו היא שלי לפני הנישואים" ש. אז למה היא לא שותפה שלך? ת. עובדה כי זה היה לפני הנישואים... "ובהמשך חקירתו: "עו"ד אריאל דרור: תגיד למה הנכסים שהתקבלו במתנה ורשומים על שמה זה לא רק שלה והדירה שרשומה על שמך לפני הנישואים זה רק שלך? למה יש הפרדה? ת. תסתכל על פסיקות של בית המשפט העליון" (ר' פרוטוקול דיון ההוכחות עמ' 105 ש' 18-21; עמ' 106 ש' 15-17; עמ' 107 ש' 10-13).

26. בסיכומיו שב וטען האיש כי "לפי הפסיקה שתוצג בהמשך.. זכאי הבעל למחצית מכל הרכוש הרשום שהצטבר להם במהלך שנות נישואיהם לרבות הנכסים והכספים הרשומים ע"ש האישה..."(ההדגשה בקו אינה במקור, א"כ; שם, סעיף 15), בלא שאוזכרה הדירה ב _____ כלל, כאומר הוא "שלי שלי, שלך שלי".

27. זאת ועוד, בהמשך לסיכומיו פרט הוא את הסעדים המבוקשים מבית המשפט, ביניהם מינויו של כונס נכסים לצורך מכירת הנכס והמגרש ב _____ וחלוקתם שווה בשווה בין הצדדים, ברם

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

21 מאי 2019

תלה"מ 1118-09-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 66415-11-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 31095-11-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 40816-10-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 4569-10-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 712-11-17 מ. נ' מ.

אף במסגרת פירוט הסעדים המבוקשים לא הוזכרה הדירה הנ"ל, כמו אומר הוא "שלי היא" (שם, סעי' 16).

28. הנה כי כן עיננו הרואות כי חרף הזמן הרב שהצדדים התגוררו בדירה הנ"ל, בה גדלו שלושה מתוך ארבעת ילדיהם וחרף תשלום המשכנתא במשותף על ידי שני הצדדים בגין הדירה, אשר הלכה היא כי פירעון משכנתא במשותף יש בו כדי ליצור שותפות (ר' פרשת אלמונית לעיל), שב הוא וטען לאי כוונת שיתוף ספציפי בדירה זו, קרי הדירה _____ הינה בבעלותו בלבד.

29. מאידך הסכימה האישה כי הדירה הנ"ל הינה בבעלותו של האיש; בכתב תביעתה ציינה האישה תחת הכותרת "רכוש של ד." כי הדירה ברח' _____ ב _____, נרכשה על ידי האיש טרם הנישואין ורשומה על שמו בלבד. האישה שבה וחזרה במספר הזדמנויות על הסכמתה כי הדירה הנ"ל הינה בבעלות האיש (ר' סעיף 22 לתצהיר רכוש; עמ' 2 סעיף 2 לסיכומים תחת הכותרת "בעלות ורישום" וכן בפרוטוקול מיום 20.12.18, עמ' 136 ש' 13-20).

30. באותה נשימה טענה האישה כי מאחר שהמשכנתא שרבצה על הדירה כוסתה על ידי שני הצדדים, הינה זכאית להחזר מחציתה (ר' סעיף ד' לכתב התביעה; סעיף 22 לתע"ר; עמ' 2 סעיף 2 לסיכומים).

31. לנוכח האמור לעיל ולאור הסכמת האישה, כאמור, הנני קובע כי הדירה, הרשומה על שם האיש ברח' _____ ב _____, איננה בת איזון במסגרת איזון המשאבים בין הצדדים.

32. אינני רואה לקבל את דרישת האישה להחזר תשלומי המשכנתא ודינה להידחות, מאחר ושני הצדדים התגוררו בדירה הנ"ל שנים רבות ונשאו במשותף בהחזרי המשכנתא במהלך שנות נישואיהם הראשונות, ומאחר שהוכח לפני כי המשכנתא סולקה כבר בשנת 2010 או בסמוך לה, דהיינו לפני מועד הקרע.

דירת המגורים והמגרש ברח' _____ (להלן: "הנכס")

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

21 מאי 2019

תלה"מ 1118-09-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 66415-11-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 31095-11-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 40816-10-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 4569-10-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 712-11-17 מ. נ' מ.

33. הנכס רשום על שם האישה בלשכת רישום המקרקעין. הנכס היה רשום במושע כאשר בשלב מאוחר יותר במהלך תקופת הנישואין חולק לשתי חלקות; חלקה _____ שהינה **"הדירה ברח'** _____ וחלקה _____ שהינה **"המגרש ברח'** _____, ללא שנעשה שינוי ברישום הבעלות (ר' סעיף ד' לכתב התביעה + נספח 9).

34. לטענת האישה קיבלה את הנכס במתנה מהוריה בתקופת הנישואין. המצב המשפטי אשר לנכסים שנתקבלו במתנה בתקופת הנישואין בהתאם לסעיף 5(א)(1) לחוק יחסי ממון הינו כי המדובר בנכס חיצוני הנמצא מחוץ למסת הנכסים המשותפת ואינו בר איזון, כל שכן כאשר מדובר בנכס הרשום על שם האישה בלבד.

35. עוד הוסיפה האישה כי אין לקבל את טענת האיש לקניית זכויות בעקבות השבחת הנכס מאחר שכאשר אין שיתוף בנכס החיצוני, אין שיתוף גם בפירותיו. אף אם נרחיק לכת ותתקבל טענה של פוטנציאל השבחה או אז, לטענתה, על האיש לעמוד בדרישות הפסיקה הכבדות להוכחת הנ"ל בהן לא עמד. זאת ועוד אף טענת האיש למגורים בנכס אינה מחזיקה מים היות ומדובר בדירה שקיבלה האישה במתנה, ומגורים בה אינם מקנים זכות קניינית.

36. בעניין קבלת המתנה נמצאו סתירות בכתבי הטענות של האיש, לדוגמא: בתצהיר עדותו הראשית מיום 30.4.18 הודה האיש כי **"אכן התובעת קיבלה דירה זו במתנה מהוריה לאחר החתונה..."** ובהמשך התצהיר צוין: **"הוא הדין לגבי המגרש ברחוב _____ גם אותו קיבלה התובעת במתנה מהוריה"** (סעי' 19 ו- 22 בהתאמה). ברם, בהמשך ההליך הכחיש האיש את טענת האישה כי הנכס ניתן לה בלבד כמתנה על ידי הוריה וטען כי הנכס ניתן במתנה לשני הצדדים גם יחד וגם דיווח העסקה לשלטונות המס שנעשה על שם האישה, נעשה משיקולי מס בלבד (ר' סעי' 21-22 לכתב הגנה; סעיף 8-9 לתצהיר הרכושי מיום 19.3.17 שצורף לכתב הגנתו; עמ' 96 ש' 9-13 לפרוטוקול הוכחות מיום 20.12.18 וכן ר' עמ' 3 סעיף ב לסיכומיו).

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

21 מאי 2019

תלה"מ 1118-09-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 66415-11-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 31095-11-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 40816-10-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 4569-10-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 712-11-17 מ. נ' מ.

37. עוד טען האיש כי אכן היה מדובר במושע, אך רק בשל פעילותו הנמרצת לשינוי התב"ע פוצל הנכס לשתי חלקות במטרה להשביחו ולהביא לתוצאה בה יישאו הצדדים פרי ממהלך זה.

38. לטענת האיש הצדדים התגוררו בדירת המגורים החל משנת 2000 ואף נערכו בו שיפוצים בתאריכים שונים במאות אלפי ₪ מהכספים המשותפים, ואילו המגרש ברח' _____ הינו צמוד וסמוך לדירה והינו ככל זכות בניה הצמודה לדירה.

39. לטענתו לאור הפסיקה הקיימת ולאור יחסי השיתוף המלאים ששררו בין הצדדים עד סמוך למועד גירושו מן הבית, ההסכמות המפורשות ו/או מכללא וכוונת השיתוף, דיני השליחות, דיני הנאמנות, דיני עשיית עושר ולא במשפט וכן מכוח חובת תום הלב, הינו זכאי למחצית מכל הרכוש הרשום שהצטבר במהלך הנישואין לרבות הנכסים הרשומים על שם האישה בלבד.

40. לא מצאתי לקבל את טענת האיש כי הנכס ניתן במתנה לשני הצדדים גם יחד ודינה להידחות בשתי ידיים. ראשית, כאמור לעיל, האיש הודה בתצהירו מיום 30.4.18 כי **"אכן התובעת קיבלה דירה זו במתנה מהוריה לאחר החתונה.... הוא הדין לגבי המגרש ברחוב _____ - גם אותו קיבלה התובעת במתנה מהוריה" (שם, סעי' 19 ו- 22 בהתאמה), והרי "הודאת בעל דין כמאה עדים דמי" (בבא מציעא ג' ע"ב).**

שנית, האיש לא עמד בנטל המוטל עליו להוכיח כי הנכס ניתן במתנה לשני הצדדים; גרסתו באשר לנסיבות מתן הנכס במתנה לא גובתה באסמכתאות ועדויות, אל מול הכחשה גורפת של האישה אשר נתמכה בראיות מתאימות ואני מעדיף את עדותה של האישה על פני עדות האיש שלא הייתה מהימנה עלי בנקודה זו.

41. עם זאת, ועל אף שקבעתי כי הנכס ניתן במתנה לאישה בלבד, אין זה סוף פסוק ויש לבחון מהו המצב המשפטי אשר לנכס שקיבל אחד הצדדים במתנה בתקופת הנישואין.

42. סעיף 5 (א) לחוק יחסי ממון קובע כדלקמן:

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

21 מאי 2019

תלה"מ 1118-09-17 מ. מ. נ' מ.

תלה"מ 66415-11-17 מ. מ. נ' מ.

תלה"מ 31095-11-17 מ. מ. נ' מ.

תלה"מ 40816-10-17 מ. מ. נ' מ.

תלה"מ 4569-10-17 מ. מ. נ' מ.

תלה"מ 712-11-17 מ. מ. נ' מ.

"עם התרת הנישואין או עם פקיעת הנישואין עקב מותו של בן זוג (בחוק זה – פקיעת הנישואין)

זכאי כל אחד מבני הזוג למחצית שווים של כלל נכסי בני הזוג, למעט –

(1) נכסים שהיו להם ערב הנישואין או שקיבלו במתנה או בירושה בתקופת הנישואין

(2)....

(3)...."

43. לשונו של סעיף 5(א)(1) לחוק ברורה; הסעיף מונה מספר נכסים היוצאים מגדר החלוקה בין הצדדים עם הגיעם לנקודת הסיום של נישואיהם; **"נכסים שהיו להם ערב הנישואין או שקיבלו במתנה או בירושה בתקופת הנישואין"** (להלן: **"נכס חיצוני"**). עם זאת אין זה סוף פסוק ויש לבחון האם קמו לאיש זכויות בנכס במרוצת השנים ועד למועד הקרע מכוח דינים אחרים.

44. במספר פסקי דין קבע בית המשפט כי סעיף 5(א) לחוק יחסי ממון אינו מונע יצירת שיתוף בנכס ספציפי מכוח הדין הכללי החל על העניין - כגון: דיני החוזים, דיני הקניין, דיני השליחות, דיני הנאמנות, דיני עשיית עושר ולא במשפט, עיקרון תום הלב וכיוצ"ב" (ר' רע"א 8672/00 **אבו רומי נ' אבו רומי**, פ"ד נו(6) 175 (27.2.2002); בע"מ 1398/11 **אלמונית נ' אלמוני** {26.12.2012}) (להלן: **"פרשת אלמונית"**). עוד נקבע כי **"יכול שהתוצאה לגבי קביעת הזכויות ברכוש תהיה דומה וקרובה לתוצאה המתקבלת מחזקת השיתוף, אבל בכל מקרה לא תהיה היא פרי הפעלת חזקת השיתוף עצמה אלא פרי הפעלת הדין הכללי בהתאמה..."** (ר' **אבו רומי לעיל**, בעמ' 181). על הכנסת נכסים אלה למסגרת מסת הנכסים המשותפים של הצדדים בעת הנישואין ניתן ללמוד מהתנהגות הצדדים. כאשר נטל ההוכחה מוטל מטבע הדברים על הטוען לכוונת שיתוף בנכס החיצוני, מבחינת "המוציא מחברו".

45. עם זאת, הודגש בפסיקה כי לשם הכרה מכוח הדין הכללי בשיתוף בנכס חיצוני, כדירת מגורים שהובאה לנישואין על ידי אחד מבני הזוג, יש להראות נסיבות עובדתיות נוספות, מעבר לעצם קיומם של חיי נישואין משותפים ממושכים. דהיינו, על בן הזוג העותר למחצית הזכויות בדירת המגורים הרשומה על שמו של בן הזוג האחר, מוטל הנטל להוכיח קיומו של **"דבר מה נוסף"** אשר יעיד על כוונת שיתוף בדירה זו (**פרשת אלמונית לעיל**), ואין די בחיי נישואין משותפים, גם אם היו

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

21 מאי 2019

תלה"מ 1118-09-17 מ. מ. נ' מ.

תלה"מ 66415-11-17 מ. מ. נ' מ.

תלה"מ 31095-11-17 מ. מ. נ' מ.

תלה"מ 40816-10-17 מ. מ. נ' מ.

תלה"מ 4569-10-17 מ. מ. נ' מ.

תלה"מ 712-11-17 מ. מ. נ' מ.

ממושכים; שאם נאמר כן נמצאנו מכניסים בדלת האחורית את חזקת השיתוף. ברי כי שאלת הוכחת כוונת שיתוף בנכס תיבחן בהתאם לנסיבות כל מקרה ומקרה (ר' הלכת רומי והלכת יעקובי לעיל, בהתאמה).

46. בפרשת אלמונית ציין כב' השופט עמית מספר פרמטרים שאינם בבחינת רשימה סגורה, אשר יש להביאם בחשבון בבואנו לדון בשאלה האם להכיר בשיתוף ספציפי בדירת מגורים, ובהם בין היתר: "(-) האם הדירה נתקבלה בתקופת הנישואין מכוח ירושה או מתנה, שאז נדרשת לטעמי מידה גדולה יותר של הוכחה הדבר נכון במיוחד לגבי דירה שנתקבלה במתנה במהלך תקופת הנישואין, מן הטעם שיש ליתן משקל לכך שנותן המתנה בחר להעניקה רק לאחד מבני הזוג ולכך שבן הזוג השני הסכים גם אם בשתיקה, כי הדירה שנתקבלה במתנה תירשם רק על שם בן הזוג מקבל המתנה (-) האם גם לבן הזוג השני יש דירת מגורים או נכס חיצוני אחר שהביא עמו לנישואיו ואשר נותר רשום על שמו (-) אורך התקופה בה הדירה היתה רשומה על שם אחד מבני הזוג ומספר השנים בהם התגוררו בני הזוג בדירה... (-) אורך חיי הנישואין עד לקרע או עד לגירושין... (-) שיפוף מסיבי או תוספת בניה מהותית שמומנה על ידי שני בני הזוג (-) נסיבות ספציפיות נוספות כגון יצירת מצג בפני בן הזוג השני".

47. בחינת מכלול הנתונים והעובדות שלפניי מובילה למסקנה כי האיש לא עמד בנטל להוכיח קיומו של "דבר מה נוסף" אשר יעיד על כוונת שיתוף בנכס.

48.

49. האיש לא עמד בנטל ההוכחה המוגבר המוטל עליו שעה שמדובר במתנה שהורי האשה בחרו להעניק רק לה במהלך הנישואים. זאת ועוד, האיש הסכים, גם אם בשתיקה, כי הנכס שניתן במתנה לאישה ירשם רק על שמה (ר' סעיף 22 לכתב ההגנה; סעיף 9 לתצהיר המצורף לו). דומני כי די באמור לעיל כדי לדחות את טענת האיש לשיתוף בנכס, אלא שעל כך מתווספת העובדה כי אין המדובר ב"דירת מגורים יחידה" המוגדרת כנכס משפחתי מובהק שיכול והוא הנכס

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

21 מאי 2019

תלה"מ 1118-09-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 66415-11-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 31095-11-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 40816-10-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 4569-10-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 712-11-17 מ. נ' מ.

המשמעותי ביותר של בני הזוג. לאיש נכס חיצוני אחר שהביא עמו לנישואין ואשר נותר רשום על שמו והוא טוען לבעלות בלעדית שלו בו ללא זכויות לאישה בבחינת "שלי שלי ושליך שלי". **המצב בו האיש טוען למשטר של הפרדה רכושית והעדר של כוונת שיתוף ביחס לדירה ב _____ למרות שהלוואת המשכנתא לגביה נפרעה בחלקה מכספים משותפים סותרת ומאיינת לטעמי כל טענה מצידו לכוונת שיתוף משתמעת בדירה ברח' _____.**

50. יתרה מכך, האיש לא עמד בנטל המוטל עליו להוכיח **שיפוף מסיבי או תוספת בניה מהותית** שמומנה על ידי שני בני הזוג; לטענת האיש הצדדים ערכו במהלך שנות מגוריהם בדירת המגורים שלושה שיפוצים נרחבים וניכרים מאוד במאות אלפי שקלים וטען ביתר פירוט כי השיפוף כלל עקירת הבית כולל מטבח, ריצוף, פירוק כל האמבטיות וכל האריחים, שבירת קירות, בניית קירות ועוד.. (ר' סעיף 19 לתצהירו מיום 30.4.18 תחת הכותרת "לגבי הדירה ברחוב _____"). ברם, האיש לא המציא כל ראיה להוצאות הנטענות ולהיפך, בסעיף 20 לתצהירו סתר האיש טענתו והודה האיש כי השיפוצים הסתיימו **"בעלות נמוכה מהרגיל"**.

51. טענת האיש לשיפוצים נרחבים בדירת המגורים נסתרה גם על ידי האישה בעדותה אשר הייתה מהימנה עליי אף בנקודה זו. האישה הכחישה בחקירתה כי נעשה שיפוף נרחב בדירת המגורים. לטענתה הדירה אכן סוידה והוחלפו שירותים, אך את הרוב קיבלו הצדדים מאבי האיש כגון: ארונות המטבח כמו גם החלפת הדלתות (ר' פרוטוקול דיון הוכחות מיום 20.12.18 עמ' 143 ש' 6-21; עמ' 144 ש' 8-3).

52. אף טענתו לשינוי התב"ע ולפיצול הנכס לשתי חלקות, כאמור לעיל, אינה עומדת בגדר אותה דרישה ל"שיפוף מסיבי או תוספת בניה מהותית"; יוזכר כי האיש בעצמו טען כי המגרש הינו חלק מהדירה מאחר והינו צמוד וסמוך לה והינו ככל זכות בניה הצמודה לדירה.

53. זאת ועוד, המגרש ברח' _____ אינו בגדר "דירת מגורים" אשר ביחס אליה, כאמור, נתנה

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

21 מאי 2019

תלה"מ 1118-09-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 66415-11-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 31095-11-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 40816-10-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 4569-10-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 712-11-17 מ. נ' מ.

הפסיקה מעמד מיוחד לעניין נטל ההוכחה, זאת בהשוואה לנכסים אחרים שהובאו ערב הנישואין ע"י אחד מבני הזוג או נתקבלו בירושה או במתנה בתקופת הנישואין.

54. יתרה מזאת לא הוצגה בפניי כל ראיה פוזיטיבית לכך שפעילות האיש הביאה באופן ישיר לעליית ערך המגרש/או כי עליית ערך המגרש, ככל שהייתה כזו, חורגת משיעור העלייה הכללית בנכסים מאותו סוג ובאותו מיקום גאוגרפי.

55. לאור האמור הנני קובע כי "הנכס" אינו נכס שיש לאזנו בין הצדדים.

זכויות האיש בחנות ב

56. לא נתבקש על ידי האיש בסיכומיו מינוי כונס לביצוע איזון המשאבים בחלק מחנות ב _____, שנתקבלו בירושה והרשומות על שמו (אשר אוזכרו בס' 118ד. לתצהיר עדותו הראשית) וכן לא הייתה כל התייחסות מצידו בסיכומיו לאופן מימושן ואיזון בין הצדדים. עם זאת מאחר ש לא הייתה כל התייחסות לעניין זכויות אלה בכתב התביעה בחקירות הנגדיות ובסיכומי הצדדים איני רואה להידרש לעניין ולכלול זכויות אלה במסגרת איזון המשאבים.

חשבונות בבנק xxxxx ובנק xxxx

57. בדיון מיום 28.1.18 הגיעו הצדדים להסכמה שקיבלה תוקף של החלטה, לפיה תיקבע פגישה משותפת עם אנשי בנק xxxxx ובנק xxxx למטרת סגירת החוב בחשבון הבנקים הנ"ל (למעט חוב המשכנתה).

58. ביום 21.2.18 הוגשה ע"י ב"כ האישה תובענה (תלה"מ 48254-02-18) לקיום הליכי ביצוע בפקוח ביהמ"ש בהתאם לסעי' 7 לחוק בתי המשפט לענייני משפחה, התשנ"ה-1995. לטענתו האיש מעמיד תנאים ופועל להערמת קשיים באשר לקיום החלטת ביהמ"ש שנתקבלה בהסכמה מיום

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

21 מאי 2019

תלה"מ 1118-09-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 66415-11-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 31095-11-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 40816-10-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 4569-10-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 712-11-17 מ. נ' מ.

28.1.18.

59. בדיון מיום 18.7.18 הודיע ב"כ האישה כי החוב בבנק xxxxxx הוסדר (למעט חוב של 645 ₪). כמו כן הגיעו הצדדים להסכמה שקיבלה תוקף של החלטה לפיה החוב בבנק xxxx ישולם ע"י הצדדים בחלקים שווים בתוך 30 יום ממועד זה ויפעלו יחדיו לסגירת החשבון בבנק xxxx.

60. בדיון מיום 17.12.18 הודיע ב"כ האישה כי החוב בחשבון הבנקים הנ"ל שולם, הגם שנדרש לכך הליך, והחשבונות סגורים (שם, עמ' 13 ש' 5-17); לעניין זה אציין כי האיש טען לראשונה בסיכומיו כי החוב המשותף בבנק xxxx בסך 12,000 ₪ שולם על ידו בלבד "עקב איומי הבנק והסכם עם האישה", ולפיכך חבה לו האישה החזר מחצית חוב זה (עמ' 7 סעי' 2).

61. הלכה היא כי העלאת טענה לראשונה רק בסיכומים, מהווה הרחבת חזית אסורה, ובית המשפט לא יידרש לה (ר' ע"א 3901/96 הוועדה המקומית לתכנון ולבנייה, רענה נ' יהודית הורוויץ, נו(4)913(28.1.2002)). מטעם זה, וכן משום שאין לטענה זו על מה שתסמוך גם לגופה, יש לדחותה.

62. לאור האמור הנני קובע כי הדיון בראש טענה זה מוצה והגיע לסיומו.

חוב לבנק xxxx למשכנתאות

63. לטענת האישה קיים חוב לבנק xxxx למשכנתאות בסך של כ - 500,000 ₪ וזאת בשל הלוואות שנטלו הצדדים (להלן: "ההלוואות") בגין עסקים כושלים שפתח האיש ללא התייעצות עמה; ההלוואות הללו לא נלקחו לצרכי הבית המשותף והחוב בגינו נלקחו ההלוואות לא נוצר בהסכמתה וידעתה אלא נכפה עליה. (ר' סעיף ב' 2 לכ"ת; ס' 12 לתצהירה רכוש).

64. עוד לטענת האישה, מאחר ומדובר בחוב אישי של האיש יש לקבוע כי על האיש להוסיף ולשלם את

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

21 מאי 2019

תלה"מ 1118-09-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 66415-11-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 31095-11-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 40816-10-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 4569-10-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 712-11-17 מ. נ' מ.

החוב שנוטר מדמי השכירות המתקבלים מדירתו כפי שהוסכם בין הצדדים.

65. לטענת האיש אכן קיים חוב בבנק xxxx בגין שתי הלוואות שנטלו הצדדים מבנק xxx למשכנאות, האחת בסך 300,000 ₪ השנייה בסך 350,000 (ר' יתרת הלוואות, נספח ב' לכתב ההגנה) אשר נרשמו כמשכנתא על הנכס הרשום על שמו ב _____ והחזרן מתבצע מדמי השכירות המתקבלים מהשכרת דירתו ב _____.

66. לטענתו ההלוואות הנ"ל הינן משותפות לכל דבר ועניין, הן ניטלו במהלך החיים המשותפים לשם שיפוץ דירת המגורים של הצדדים, כיסוי חובותיהם והקמת עסק בו עבדו שניהם. לטענתו האשה ערכה בעצמה סקר בנקים וריביות והחליטה על נטילת הלוואה מבנק xxxx. כן הייתה היא מעורה בכל הקשור לפתיחת העסקים ואף החנות ששימשה אותם לעסק הושכרה מבני משפחתה (סעי' 17 לכ.ה; סעי' 5-6 לתצהירו הרכושי; סעי' 11 לסיכומיו).

67. בחקירת האשה מיום 20.2.18 הודתה האשה כי אכן הצדדים נטלו יחדיו את ההלוואות הנ"ל אולם לטענתה חתמה על ההלוואות כיוון שהאיש כפה עליה את השותפות בחובות שהוא אחראי עליהם ואילץ אותה לחתום עליהן. לאור חשיבות הדברים אביאם ככתבם וכלשונם: **"אנחנו סיכמנו שלוקחים הלוואה..הוא אילץ אותי ללכת לחתום על הלוואה של חצי מיליון שקל, אז נאלצתי ללכת לחתום איתו על הלוואה..."** ר' פרוטוקול הדיון עמ' 137 ש' 12-14. לשאלת ב"כ האיש האם היא חתומה כלוה עם האיש, השיבה היא **"לא הייתה ברירה" (שם, עמ' 138 ש' 10-11)**. בהמשך חקירתה שבה וחזרה האם על כך שחתמתה על ההלוואות נבעה מתוך אילוץ (שם, עמ' 140 ש' 15-16).

68. טענת זו של האשה הינה מסוג **"הודאה והדחה" לגביה "כלל ידוע הוא כי הטוען טענת "הודאה והדחה" נתפס על הדברים שהודה בהם ואילו לגבי העובדות "המדיחות" הנטענות על-ידיו, נטל ההוכחה הוא עליו.."** (ע"א 642/61 זאב טופר נ' שלמה מרלה, טז 1000 (8.3.1962)).

69. עיון במכלול הנתונים והראיות בתיק מעלה כי האשה לא הרימה את נטל ההוכחה והשכנוע

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

21 מאי 2019

תלה"מ 1118-09-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 66415-11-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 31095-11-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 40816-10-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 4569-10-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 712-11-17 מ. נ' מ.

המוטל עליה לגבי הטענות "המדיחות", דהיינו, כי חתימתה על מסמכי ההלוואות נבעה מאילוןץ ו/או כפיה מצד האיש.

70. לאור האמור לעיל הנני קובע כי החוב בגין ההלוואות הנ"ל הוא חוב משותף שעל שני הצדדים לשאת בו בחלקים שווים.

71. כמו כן כמתחייב מן הקביעה הנ"ל האישה תשיב לאיש מחצית הסכומים ששולמו על ידו בגין החזר הלוואה זו מדמי השכירות, שהתקבלו מהשכרת דירתו ב_____, ממועד הקרע ועד למועד מתן פסק הדין, בתוספת ריבית והפרשי הצמדה כחוק מאותו יום ועד התשלום המלא בפועל.

מכונית מסוג xxxxx

72. בכתב תביעתה ציינה האישה תחת הכותרת "כללי רכוש" כי לצדדים מכונית xxx xxxx שנת 2000 "מושבתת ולא שווה כלום" (ר' סעיף 4 לכת; סעיף 15 לתצהירה).

73. בכתב הגנתו הודה האיש באמור לעיל, ברם בסעיף 41 לתצהירו מיום 30.4.18 שינה גרסתו וטען כי מזה כשנה הרכב נמצא בשימושה הבלעדי של האישה.

74. ב"כ הצדדים בחרו שלא לחקור את בעלי הדין בנושא

75. בסיכומיו טען האיש כי הרכב הנ"ל אשר נמכר ע"י האישה באופן חד צדדי; שוויו ביום מכירתו עמד על סך 25,000 והוא ביקש להורות לאישה להשיב לו מחצית משוויו בגין חלקו ברכב.

76. האישה לא התייחסה לעניין בסיכומיה.

77. לאור האמור לעיל הנני קובע כי המכונית שקיומה אינו שנוי במחלוקת הינה רכוש משותף לצדדים בחלקים שווים. אין גם מחלוקת כי הרכב, יהא מצבו אשר יהא, היה מצוי בחזקת האישה אך לא ברור על שם מי הוא רשום במשרד הרישוי. עם זאת האיש לא הוכיח את שווי הרכב. לפיכך

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

21 מאי 2019

תלה"מ 1118-09-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 66415-11-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 31095-11-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 40816-10-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 4569-10-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 712-11-17 מ. נ' מ.

הנני מורה לאישה להשיב לאיש מחצית משווי הרכב על פי מחירון "לוי יצחק" בתוך 30 יום ממתן פסק הדין, בכפוף למסירת החזקה הבלעדית בו והעברת הרישום במשרד הרישוי על שמה ככל שאינו רשום על שמה, שאם לא כן יישא הסכום הפרשי הצמדה וריבית עד לתשלום בפועל.

מיטלטלין

78. בכתבי הטענות לא הייתה מחלוקת בין הצדדים, כי המיטלטלין שבדירה ברח' _____ הם רכוש משותף.

79. בסיכומים לא הוזכר כלל עניין המיטלטלין והצדדים זנחו את הטענות בתחום. הלכה כי טענה שנטענה בכתב טענות, אך הושמטה מן הסיכומים דינה כדין טענה שנזנחה ובית המשפט לא ידרש אליה (ר' ע"א 447/92 רוט נ' אינטרקונטיננטל קרדיט קורפריישן, פ"ד מט(2) 102 (19.6.95)). לפיכך אסתפק בקביעה כי המיטלטלין הנ"ל הם רכוש משותף של הצדדים בחלקים שווים..

תלה"מ 31095-11-17 - תביעה לדמי שימוש

80. האיש עתר לחיוב האישה בתשלום דמי שימוש בסך 17,500 ₪ בגין מגוריה הבלעדיים בדירת המגורים מן המועד בו גורש ממנה לטענתו בחודש מאי 2017 ואילך.

81. לאור הקביעה לעיל כי דירת המגורים אינה נכללת ברכוש המשותף והינה בבעלותה הבלעדית של האישה דין התובענה להידחות מן הטעם של העדר עילה.

תלה"מ 40816-10-17 – תביעת משמורת

82. ביום 14.11.17 הגיש האב כתב תביעה מתוקן למשמורת הקטין אצלו ; כתב הגנה הוגש ביום

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

21 מאי 2019

תלה"מ 1118-09-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 66415-11-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 31095-11-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 40816-10-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 4569-10-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 712-11-17 מ. נ' מ.

1.1.18.

83. לטענת האב מאז גורש הוא על ידי האם מדירת המגורים עבר לגור עם בנו הקטין אשר גורש אף הוא ע"י האישה. מאז גורש הקטין מבית האם נותק הקשר עמה.

84. לטענת האם מדובר בקטין בשנתו ה-18 ולפיכך על בית המשפט לשמוע את דעתו בדלתיים סגורות כשהוא משוחרר מלחץ האב שהסיתו להתגורר עמו.

85. בהתאם להמלצת העו"ס בשל גיל הקטין ולמען זירוז ההליך בעניין זה הופנה הקטין ליחידת שיתוף הילדים ביחידת הסיוע לשמיעת קולו; דו"ח חסוי מטעם יחידת הסיוע הוגש לעיוני ביום 18.2.18.

86. מאחר שקולו של הקטין נשמע ביחידת הסיוע ולאחר שעינתי בדו"ח החסוי הגעתי למסקנה כי יש לכבד את רצון הקטין ולאפשר לו להתגורר בבית האב. למעלה מן הנדרש אציין כי בגילאים הללו ילדים הינם דעתנים דיים והם אשר קובעים לעצמם היכן ועם מי לדור וגם מטעם זה אינני רואה מקום לעת הזאת להתערב ברצון הקטין ולשנות מן המצב הקיים.

87. לאור האמור לעיל נחה דעתי כי דין התביעה להתקבל.

תמ"ש 4569-10-17 תביעה למזונות קטין
תמ"ש 712-11-17 תביעה למזונות אישה וקטינים

העובדות הצריכות לעניין:

88. ביום 2.10.17 הגיש האב תובענה שכותרתה "מזונות ומדור קטין" בה עתר לחייב את האם במזונות הקטין המצוי בחזקתו; במקביל, ביום 1.11.17, הגישה האם תובענה שכותרתה "מזונות ומדור קטינים" בה עתרה לחייב את האב במזונותיה, במזונות הקטין ובמזונות XXX- בנה בן ה-

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

21 מאי 2019

תלה"מ 1118-09-17 מ. מ. נ' מ.

תלה"מ 66415-11-17 מ. מ. נ' מ.

תלה"מ 31095-11-17 מ. מ. נ' מ.

תלה"מ 40816-10-17 מ. מ. נ' מ.

תלה"מ 4569-10-17 מ. מ. נ' מ.

תלה"מ 712-11-17 מ. מ. נ' מ.

18 (להלן: "xxx").

89. בקשות הדדיות שהגישו הצדדים למזונות זמניים נדחו על ידי, כמו גם על ידי כב' השופט פליקס גורודצקי וס. הנשיא כב' השופט נמרוד פלקס אשר התיק הובא בפניהם במסגרת תורנות פגרה, מן הטעם ששלוש הבקשות לא נתמכו בראיות ואסמכתאות מספיקות (ר' החלטה מיום 29.8.17 ב"ס 60513-0717; החלטות מיום 4.2.18 ו-12.8.18 בתיק 4569-10-17).

90. חרף החלטות בית המשפט להשלמת המידע הנ"ל, לא חשף האב את מלוא מצבו הכלכלי ולא הגיש אסמכתאות בנדון, למעט הסכם שכירות ושני תלושי שכר בלבד אשר לא היה בהם כדי ליתן אפשרות לבחון הבקשות בצורה עניינית.

91. במקביל לאמור לעיל הגיש האב תובענה למשמורת הקטין שהתקבלה כפי המפורט לעיל.

המסגרת הנורמטיבית

92. על פי סעיף 3(א) לחוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות), תשי"ט – 1959 (להלן: "החוק"), אדם חייב במזונות ילדיו הקטינים על פי הוראות הדין האישי החל עליו. במקרה שלפנינו בו שני הצדדים יהודים, יחול הדין העברי.

93. אשר לילד מעבר לגיל 18 (בגיר) החיוב אינו מכוח הוראות הדין האישי אלא מכוח סעיף 4 לחוק, בעוד סעיף 5 מונה את התנאים לחיוב זה (ר' ע"א 4480/93 פלוני נ' פלונית, פ"ד מח (3) 461 (12.10.94)).

94. בפסק דינו החדש של בית משפט העליון, בע"מ 919/15 פלוני נ' פלונית {19.7.17} (להלן: "בע"מ 919/15") הוחלט פה אחד כי "בגילאי 6-15 חבים שני ההורים באופן שווה במזונות ילדיהם מדין צדקה, תוך שהחלוקה ביניהם תקבע על פי יכולותיהם הכלכליות היחסיות מכלל המקורות העומדים לרשותם, לרבות שכר עבודה, בנתון לחלוקת המשמורת הפיזית בפועל, ובשים לב

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

21 מאי 2019

תלה"מ 1118-09-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 66415-11-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 31095-11-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 40816-10-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 4569-10-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 712-11-17 מ. נ' מ.

למכלול נסיבות המקרה" (שם, בעמ' 125).

95. הלכה זו אשר התקבלה פה אחד "כאמור בחוות דעתו של השופט ע' פוגלמן" (שם) קבעה שוויון בנטל המזונות ללא הבדל מגדרי ועל בסיס היכולת הכלכלית של הצדדים וזמני השהות של הקטינים אצל כ"א מן הצדדים.

96. הלכת 919/15 לא שינתה את דרך חלוקת נטל המזונות בין ההורים ביחס לגילאים 15-18 אלא למעשה הושווה הדין העברי החל בגילאי 6-15 לזה החל בגילאי 15-18. מכאן שחובת מזונות הילדים ביחס לגילאי 15-18 שהינו חיוב משפטי (שם) נותר חיוב מ"דין צדקה", הן לצרכים ההכרחיים והן לאלה שמעבר להם, כפי שנקבע זה מכבר בפסיקה (גלבר נ' גלבר ע"א 210/82 פ"ד ח(2) 14 (25.3.84)).

97. לפיכך לצורך פסיקת מזונות מדין צדקה יש לבדוק את הממצאים העובדתיים הבאים :
הכנסות כל אחד מההורים מכל המקורות העומדים לרשותם, לרבות שכר עבודה, צרכי הקטינים לפי רמת החיים לה הורגלו טרם הפירוד וזמני השהות של הקטינים עם כל אחד מן ההורים (ר' גם ע"א 4480/93 פלוני נ' פלונית, פ"ד מח(3) 461 (12.10.94); ע"א 239/85 עמיצור נ' עמיצור פ"ד מ(1) 147, 154-152 (20.1.86); ע"א 130/83 פרייס נ' פרייס, פ"ד לח(1) 721, 725-727 (1.4.84)).

מן הכלל אל הפרט

מצבו הכלכלי של האב

98. לטענת האב לאורך שנות הנישואין היה הוא מפרנס יחיד עת עבד כשכיר בנגרית אביו ומשכורתו עמדה על סך של כ- 8,000 ₪ לחודש; מאז סגירת הנגרית בשנת 2015 הוא החל לקבל עבודות מזדמנות כאשר הכנסתו אינה יציבה ועומדת על סך 5,000 ₪.

99. האב הכחיש את טענת האם לפיה עסק ביזמות נדל"ן וטען כי יצא ללמוד תיווך נדל"ן לצורך קבלת תעודת מתווך נדל"ן מרשם המתווכים; אולם מעולם לא היו לו הכנסות מתיווך נדל"ן (עמ')

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

21 מאי 2019

תלה"מ 1118-09-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 66415-11-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 31095-11-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 40816-10-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 4569-10-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 712-11-17 מ. נ' מ.

5 סעי' 22 לכ.ה).

100. בבעלות האב דירה ב _____ המושכרת לצדדים שלישיים תמורת סך של 4,400 ₪. סכום זה משמש, כאמור, את הצדדים להחזר הלוואה שנטלו מבנק xxx ואשר נרשמה כמשכנתא על דירתו הנ"ל. כמו כן האב זכאי למחצית הזכויות במגרש ב _____.

101. לאב הוצאות בגין דמי שכירות בסך 2,200 ₪.

מצבה הכלכלי של האם

102. לטענת האם היא עובדת במשרה חלקית בחנות השייכת להוריה ומשתכרת סך של 2,500 ₪ נטו לחודש.

103. בבעלות האם "הנכס", כאמור בקביעתי בתובענה הרכושית, וכן מחצית מזכויות המגרש ב _____. כמו כן בהתאם לצוואת הדוד במידה והאם תפסיק לעבוד, זכאית היא לקבל 10% מפדיון החנות (ר' נספח ג' לכתב ההגנה מטעם האב).

104. שני הצדדים לא חשפו את מצבם הכלכלי בצורה מלאה, ולא הציגו מסכת ראיות ראויה לביסוס טענותיהם כפי שיפורט להלן:

105. האב לא הציג מסכת ראיות ראויה לביסוס טענותיו; התרשמתי כי האב לא פרט הכנסתו כנדרש ולא חשף את מצבו הכלכלי בצורה מלאה.

106. בבחינת מצבו הכלכלי של האב יש להתחשב כאמור אף בכומר השתכרותו הפוטנציאלי. מדובר באדם בריא אשר עד לשנת 2015 הרוויח 8,000 ₪ נטו לחודש וברשותו אף תעודת מתווך נדל"ן. האב לא נתן כל הסבר הגיוני המניח את הדעת מדוע הינו משתכר מתחת לשכר המינימום במשק ומדוע אינו ממצה את פוטנציאל השתכרותו.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

21 מאי 2019

תלה"מ 1118-09-17 מ. מ. נ' מ.

תלה"מ 66415-11-17 מ. מ. נ' מ.

תלה"מ 31095-11-17 מ. מ. נ' מ.

תלה"מ 40816-10-17 מ. מ. נ' מ.

תלה"מ 4569-10-17 מ. מ. נ' מ.

תלה"מ 712-11-17 מ. מ. נ' מ.

107. לאור העובדה כי האב לא פרט הכנסתו כנדרש ולאור הנתונים שבפניי, הנני קובע את הכנסתו של האב על דרך האומדנא (תלה"מ (מ/ ת"א) 53716-11-16 **פלונית נ' פלוני** (23.10.17)) על סך 12,400 ₪ נטו לחודש (8,000 ₪ שכר עבודה + 4,400 ₪ הכנסות שכר הדירה ב _____). מהכנסה זו יש להפחית תשלום האב לשכר דירה בסך 2,200 ₪ וכן להותיר לו סכום למחייתו כפי שנקבע בפסיקה (ר' רע"א 4905/98 **גמזו נ' ישעיהו**, פ"ד נה (3) 360 (19.3.01)). מתוך הערכה כי האב נדרש לסך של כ- 1,500 ₪ למחייתו, הרי שהכנסתו הפנויה של האב הינה 8,300 ₪ נטו לחודש.

108. אף האם לא פרטה הכנסתה כנדרש ולא חשפה את מצבה הכלכלי בצורה מלאה. טענתה כי הינה משתכרת סך 2,500 ₪ לחודש נסתרה הן בעדותו של הבן xxxxx (עמ' 49 ש, 19-21 לפרוטוקול ההוכחות מיום 20.12.18), הן בתצהירו של הקטין מיום 30.4.18 (ר' **שם**, סעיף 14) והן ממסמך הצוואה של הדוד אשר צורף כנספח ג' לכתב ההגנה מטעם האב, ולפיו האם תמשיך לעבוד בחנות "**בהתאם לתנאים שבהם היא מועסקת כיום כלומר, 2,000 ₪ לשבוע בתוספת עמלות עבור מכירותיה ובאותן שעות עבודה וימים (ב'-ה') (ר' שם, עמ' 2 סעיף 3).**"

109. כתשובה לסתירות הללו טענה האם כי "**אין מדובר בשכרה.. אלא בדמי כיס שהיה אביה נותן במתנה לנכדיו**" (סעיף 13.1.6 לכתב הגנתה בתלה"מ 40816-10-17). טענה זו הינה בבחינת טענת הודאה והדחה.

110. "**כלל ידוע הוא כי הטוען טענת "הודאה והדחה" נתפס על הדברים שהודה בהם ואילו לגבי העובדות "המדיחות" הנטענות על-ידי, נטל ההוכחה הוא עליו..**" (ע"א 642/61 **זאב טופר נ' שלמה מרלה**, טז 1000 (8.3.1962)).

111. האם לא עמדה בנטל המוטל עליה להוכיח כי יתר הכספים שמקבלת היא מאביה, מעבר לסך של 2,500 ₪ לשבוע, הינם דמי כיס כטענתה, ולהיפך. ר' לעניין זה המפורט בצוואת הדוד לעיל באופן מפורט ומפורש ושאינו משתמע לשתי פנים כי האישה מועסקת בחנות אביה תמורת 2,000

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

21 מאי 2019

תלה"מ 1118-09-17 מ. מ. נ' מ.

תלה"מ 66415-11-17 מ. מ. נ' מ.

תלה"מ 31095-11-17 מ. מ. נ' מ.

תלה"מ 40816-10-17 מ. מ. נ' מ.

תלה"מ 4569-10-17 מ. מ. נ' מ.

תלה"מ 712-11-17 מ. מ. נ' מ.

נ"ל לשבוע.

112. לאור העובדה כי האם לא פרטה הכנסתה כנדרש ולאור הנתונים שבפניי ובהתחשב בפוטנציאל השתכרות האם הנני קובע את הכנסתה של האם על דרך האומדנא על סך 10,000 ₪ נטו לחודש. ברשות האם הנכס ברח' _____ ואין היא נדרשת לשלם דמי שכירות. עם זאת מתוך הערכה כי האם נדרשת לסך של כ- 1,500, למחייתה, הרי שהכנסתה הפנויה של האם הינה 8,500 ₪.

גובה ההכנסה הפנויה של הצדדים והיחס בין ההכנסות

113. מן האמור עולה כי ההכנסה הפנויה העומדת לרשות האם הינה 8,500 ₪ וההכנסה הפנויה שיש לראותה כעומדת לרשות האב הינה 8,300 ₪. דהיינו היחס הינו (בקירוב) 50% לאם מול 50% לאב.

צרכי הילדים

114. **עתירת האב למזונות הקטין** -יליד 2.10.17 (כבן 18.5 נכון להיום) תלמיד כיתה י"ב; בתביעתו עתר האב לחייב את האם במזונות הקטין כולל מדור בסך 3,550 ₪ (ר' פירוט הוצאות הקטין בסעיף 7 לכ.ת).

115. האיש לא צרף כל אסמכתא להוכחת הוצאות הקטין, מלבד הסכם שכירות מדירת המגורים אותה נאלץ לשכור, לטענתו, מאז חודש מאי 2017 תמורת 2,200 ₪ עבורו ועבור הקטין המתגורר עמו.

116. בחקירתו ציין הקטין כי הינו עובד מזה כחצי שנה פעם בשבוע בימי חמישי למשך 6 שעות ומשתכר שכר שעתי מינימלי בנוסף ל"טיפים"; שכר זה משמש לטענתו לבזבזים.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

21 מאי 2019

תלה"מ 1118-09-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 66415-11-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 31095-11-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 40816-10-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 4569-10-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 712-11-17 מ. נ' מ.

117. עתירת האם למזונותיה ומזונות XXX- בתחילה עתרה האם לחייב את האב בסך של 10,691 ₪

רטרואקטיבית מיום הגשת הבקשה למזונות זמניים על פי הפירוט כדלקמן: סך של 3,202 ₪ עבור מזונותיה; סך של 3,457 ₪ עבור מזונות ומדור הקטין; סך של 4,032 ₪ עבור מזונותיו ומדורו של XXX יליד 17.8.1999 (כבן 19.5 נכון להיום) חייל בשירות צבאי. זאת בנוסף לתשלום הוצאות חריגות של XXX והקטין, לרבות הוצאות רפואיות חריגות. לטענת האם אשר לא נסתרה, נכון ליום הגשת התובענה ועל אף גילו דאז (18), היה XXX תלמיד בכיתה י"ב והתגורר עמה (ר' פירוט טבלה בסעיף ה. לכת; נספח 5 לתצהירה).

118. בתצהיר עדותה הראשית שבה והפנתה התובעת לסכומים להם עתרה בכתב התביעה (ר' עמ' 5

סעיף ה לתצהירה), ברם בסיכומיה חזרה בה האם מעתירתה לדמי מזונות עבור הקטין, וציננה כי המצב בפועל הוא שהקטין מתגורר עם אביו מאז עזיבתו את דירת המגורים. לפיכך עתרה למזונותיה ומזונותיו של XXX.

119. לא מצאתי לקבל חלק מההוצאות אותם פרטה האם בעתירתה למזונות XXX שכן נתבעו על

דרך הפרזה ו/או בכפל, כגון הוצאה בגין "כלכלה" בסך 1,000 ₪ לחודש אל מול "מסעדות ובתי קפה" בסך 200 ₪ נוספים; הוצאות בגין "חופשות וטיולים" בסך 200 ₪ לחודש אל מול "קופה קטנה/דמי כיס" בסך 200 ₪ נוספים.

120. זאת ועוד, האם עתרה לחייב את האב בהוצאות בגין "החזרי משכנתא" בסך 3,110 ₪ לחודש,

בעוד שהוכח לפניי כי לאם אין כל הוצאה בגין משכנתא שכן דירת המגורים ניתנה לה במתנה על ידי הוריה והינה בבעלותה, כפי שקבעתי לעיל. אף אם אצא מנקודת הנחה כי כוונת האם הינה להלוואה אשר לקחו הצדדים ונרשמה כמשכנתא על דירת האיש ב _____, הרי אין מדובר בהוצאות מדור הקטין אלא בחוב עסקי.

121. האם לא הכחישה את טענת האב כי XXX עבד בהיותו תלמיד והשתכר סך של 2,500 ₪ לחודש.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

21 מאי 2019

תלה"מ 1118-09-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 66415-11-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 31095-11-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 40816-10-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 4569-10-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 712-11-17 מ. נ' מ.

122. האם הוסיפה כי בני הזוג ניהלו רמת חיים בינונית ומעלה ולטענתה האב אף הדגיש בפני בית הדין הרבני כי הצדדים חיו ברמת חיים גבוהה. לפיכך יש לפסוק המזונות הנדרשים בגבול העליון.

123. אף האישה לא צירפה לכתב התביעה, כמו גם לתצהיר עדותה הראשית, אסמכתאות לגבי הוצאות וצרכים נטענים של xxx, למעט קבלה על תשלום בסך 400 ₪ בגין "טיולים" במסגרת בית הספר.

124. הלכה היא כי תביעת מזונות, ככל תביעה כספית אחרת, יש להוכיח היטב ולבסס בראיות. כן נקבע, כי במקום שאין טיעון עובדתי סביר בנוגע לצרכים הנתבעים, אין לשלול אפשרות של דחיית תביעת המזונות מן הטעם שלא הוכחה במידה נאותה (ע"א 130/85 כהן נ' כהן, פ"ד מ(1) 69(186.20)).

125. בהעדר אסמכתאות, יש קושי ממשי לקבוע את צרכי הקטינים בפועל. עם זאת מן המפורסמות הוא כי בית המשפט רשאי לאמוד את סכום המזונות גם על פי ניסיון חייו כשופט אשר בתוך עמו הוא יושב. כן נפסק, כי בית המשפט יכול לקבוע את היקף צרכיו ההכרחיים של קטין על בסיס ידיעתו השיפוטית הכללית (ראה ע"א 687/83 מזור נ' מזור, פ"ד לא(3) 25; ע"א 93/85 שגב נ' שגב, פ"ד לט(3) 825). אומדן זה יקבע, בין היתר, עפ"י רמת החיים של המשפחה עובר להגשת כתב התביעה.

126. מקובל כיום בפסיקה שסכומי המינימום למזונות קטינים, שאינם טעונים הוכחה בראיות, הינם 1,300 - 1,400 ₪ עבור כל ילד בגין צרכיו המינימליים (עמ"ש (ת"א) 28400-03-15 פלונית נ' אלמונים (19.6.16)). אומדן זה יקבע, בין היתר, עפ"י רמת החיים של המשפחה עובר להגשת כתב התביעה. מדובר באותם דברים בסיסיים, שבלעדיהם אין הילד יכול להתקיים ממש (ע"א 591/81

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

21 מאי 2019

תלה"מ 1118-09-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 66415-11-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 31095-11-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 40816-10-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 4569-10-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 712-11-17 מ. נ' מ.

פורטוגז נ' פורטוגז, פ"ד ל"ו(3) 449 (29.6.82). במרוצת השנים גיבשו הערכאות הדיוניות את גדר הצרכים ההכרחיים המינימליים. נקבע כי הנ"ל כוללים צרכי מינימום כגון: מזון, ביגוד והנעלה בסיסיים, חינוך פורמלי, ביטוח בריאות ותרופות שגרתיות (ר' **הלכת 919/15**, בעמ' 17). בנוסף נקבע כי בגדר הצרכים ההכרחיים יש לקחת בחשבון גם את מדור הקטינים ואחזקתו (**שם**), וכן ר' עמ"ש (ת"א) 59072-02-15 **ע' מ' נ' ע' ג'**.

127. מחומר הראיות שנפרש לפניי ובהעדר טענה או ראיות לביסוס הצרכים הנתבעים התרשמתי כי רמת החיים לה הורגלו הילדים, הנגזרת באופן ישיר מהכנסות הצדדים, אינה מעל הממוצע (ר' חקירת האם עמ' 134 ש' 11-18 לפרוטוקול הוכחות מיום 20.12.18; עמ' 139 ש' 20).

128. **לסיכום צרכי הקטין** - לאור האמור ובהתחשב בהכנסתו של הקטין הנני אומד את צרכיו על סך 1,000 ₪. הואיל ומדובר בקטין אחד, חלקו היחסי במדור הינו שליש מעלות המדור. האב המציא חוזה שכירות לפיו דמי שכירות המדור עומדים על סך 2,200 ₪. בהתאם לאמור חלקו של הקטין הינו 728 ₪; לפיכך הנני מעמיד את החיוב במזונותיו מצד האב על סך 1,728 ₪ לחודש מיום הגשת התובענה. בתקופת שירות החובה בצה"ל/שירות לאומי יופחת סכום זה ויעמוד על סך שליש דמי המזונות הנ"ל (ר' ע"א 4480/93 **פלוני נ' פלוני**, פ"ד מח(3) 461 (12.10.94); ע"א 1375/93 **יוסי אביטבול נ' רחל אביטבול**, פד"י נ(1) 215 (22.7.96); ע"א 1284/94 **אוחיון נ' אוחיון** (7.3.95)).

129. **לסיכום צרכי xxx** - לאור האמור, ובהתחשב בהכנסתו של xxx, הנני מעמיד את החיוב במזונותיו מצד האב על סך 1,000 ₪ לחודש מיום הגשת התובענה; בתקופת שירות החובה בצה"ל/שירות לאומי יפחת סכום זה ויעמוד על סך שליש המזונות הנ"ל.

מזונות האשה

130. האשה עתרה לחייב את האב בסך של 3,202 ₪ עבור מזונותיה רטרואקטיבית מיום הבקשה

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

21 מאי 2019

תלה"מ 1118-09-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 66415-11-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 31095-11-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 40816-10-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 4569-10-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 712-11-17 מ. נ' מ.

למזונות זמניים. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ובהתחשב בהכנסותיה של האם, נחה דעתי כי
דין תביעתה להידחות.

131. סעיף 2(א) לחוק לתיקון דיני משפחה (מזונות), התשי"ט-1959, שכותרתו היא "מזונות לבן
זוג", קובע כדלקמן: "אדם חייב במזונות בן זוגו לפי הוראות הדין האישי החל עליו, והוראות
חוק זה לא יחולו על מזונות אלה".

132. בעא 596/89 יצחק לוי חקק נ' הילדה לוי חקק, פ"ד מה(4) 766, 749 נקבע כי "....לפי המשפט
העברי חייב הבעל במזונות אשתו, ותמורת חיובו זה זכאי הוא ל"מעשה ידיה", שהם ניהול בית
המשפחה ומשקו (כתובות מו, ב; מז, ב; נח, ב[א]; רמב"ם, אישות, יב, א-ד[ב]; שו"ע, אה"ע,
סט, א-ד[ג]). על-פי ההלכה, וכך פסקו בתי הדין הרבניים, הבעל אינו זכאי לדרוש מאשתו לילך
ולעבוד כדי לקבל את הכנסותיה מעבודתה, אך זכאי הוא-כאשר היא עובדת- שהכנסות אלו
יקוזזו מסכום המזונות שהוא חב לה... בעקבות הלכות אלה פסק בית משפט זה, שכל עוד
מרוויחה האישה ממעשי ידיה סכומים המספיקים למחייתה, פטור בעלה מתשלום מזונותיה
(ד"נ 23/69 יוסף נ' יוסף פ"ד כד (1) 792)".

133. מאחר שהוכח בפניי כי האישה עובדת, ומשתכרת סכומים המספיקים למחייתה, פטור האיש
על פי הדין העברי מתשלום מזונותיה.

לסיכום

לאחר ששקלתי את מכלול הראיות שהובאו בפניי, המשתנים הרלוונטיים והנסיבות הספציפיות
של העניין לרבות צרכי הילדים, גילם, הכנסות הצדדים ורכושם, שהות הילדים אצל כל אחד מן
ההורים ועל רקע הפסיקה החדשה של בית המשפט העליון בבע"מ 919/15, הנני קובע כדלקמן:

א. הנני מחייב האיש לשאת במזונות הבן xxx בסך 1,000 ₪.

ב. הנני מחייב את האישה לשאת במזונות עבור הקטין בסך 1,728 ₪.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

21 מאי 2019

תלה"מ 1118-09-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 66415-11-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 31095-11-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 40816-10-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 4569-10-17 מ. נ' מ.

תלה"מ 712-11-17 מ. נ' מ.

- 1 ג. הסכומים הנ"ל יוצמדו למדד המחירים לצרכן הנכון והידוע ליום זה ויתעדכנו אחת
- 2 לשלושה חודשים ללא תשלום הפרשים בין עדכון לעדכון.
- 3 ד. החיוב הנ"ל במזונות הוא עד גיל 18 שנה או עם סיום כיתה י"ב (לפי המאוחר מבין השניים).
- 4 בתקופת השירות הצבאי ו/או השירות הלאומי יעמדו דמי המזונות על שליש משיעורם ערב
- 5 הגיע הקטינה לגיל 18 או עם סיום כיתה י"ב (לפי המאוחר).
- 6 ה. בנוסף הצדדים יישאו לפי יחסי הכנסות הצדדים דהיינו 50% האם ו- 50% האב, בהוצאות
- 7 הבריאות החריגות של הקטין שאינן מכוסות על ידי קופת חולים ומלוא הוצאות החינוך
- 8 הנחוצות של הקטין, לרבות, טיולים ואירועים מיוחדים. בסעיף זה הוצאות בריאות חריגות
- 9 של הקטין, הן לרבות ריפוי שיניים, טיפול אורתודנטי (לפי תעריפי רשת מרפאות השיניים
- 10 העובדת עם ו/או במסגרת קופת החולים בה מבוטח הקטין המטופל), משקפיים/עדשות מגע
- 11 ככל שיהא בכך צורך והכל כנגד קבלות מפורטות.
- 12 ו. החיוב הוא מיום הגשת התובענות ואילך, דהיינו יום 2.10.17 לתובענת האב; יום 1.11.17
- 13 לתובענת האם.
- 14 ז. התשלומים החודשיים יבוצעו החל מיום 1.5.19 ובכל אחד לחודש בחודשים שלאחריו.
- 15 ח. חוב המזונות שהצטבר ממועד הגשת התובענה ועד היום, יפרע ב- 15 תשלומים שווים
- 16 ורצופים שישולמו בנוסף לדמי המזונות לפי פסק דין זה.
- 17 ט. סכום אשר לא ישולם במועדו יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק החל מיום החיוב ועד
- 18 לתשלום המלא בפועל.

ניתן לפרסום ללא שמות הצדדים וללא פרטים מזהים
ניתן היום, ט"ז אייר תשע"ט, 21 מאי 2019, בהעדר הצדדים.

